

Բ Ե Ջ Մ Ե Ա Է Գ

Օ Ր Ա Գ Ի Ր

ԲՆԱԿԱՆ, ՏՆՏԵՍԵԱԿԱՆ ԵՒ ԲՆԱԵՍԻՐԵԱԿԱՆ
ԳԻՏԵԼԵՑՑ

Բ. ՏԱՐԻ, ԹԻՒ 20.

1844

ՀՈԿՏԵՄԲԵՐԻ 15.

ԲՆԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՆՔԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

Լ'իսնոյ :

ԼՍԻԱՆՏ՝ ըստած հանքայիննիւ-
թը բնութե զարմանալի գոյացու-
թիւններէն մէկն է. բաղադրու-
թե մէջի գլխաւոր նիւթերը կարծր
քարեր են. ինչպէս գայլախազ, մա-
նեզիա, քիչ մը պաղլեղ և կիր. աս
նիւթերն ալ անանկ կարգով բաղ-
կացած՝ որ բուսական թելերու կը
նմանին. և իրաւցընէ ամիանտը իրեն
մետաքսի պէս փայլունութեամբը և
բարակ կակուղ ու առաձգական թե-
լերուն ալ դիւրին կերպով զատուե-
լովը՝ վուշի ու մետաքսի շատ կը նմա-
նի : Լ'իսնոյն գոյնը երբեմն ճեր-
մակ մետաքսի պէս կ'ըլլայ, երբեմն
մոխրագոյն, քիչ անգամ մթնա-
գոյն, կանաչ կամ սև : Լ'ը յատկու-

թիւններովը և կրակի մէջ ալ անա-
պական մնալովը՝ ամիանտը պատուա-
կան հանքերէն մէկը կը սեպուի. ուս-
տի մարդիկ ամէն ատեն մեծ ջանքը-
րեր են աս նիւթս գետնի տակէն
հանելու, մանելու, անկէ դիպակներ
և ինչուան անայրելի թղթեր շինե-
լու : Հիները կ'երևնայ թէ շատ վար-
պետ են եղեր ասիկայ բանելու ու
այլևայլ կտաւներ շինելու կողմանէ .
որ կրակի մէջ ալ ամենևին չփաստուե-
լէն զատ, բոլոր աղտոտութիւնն ալ
կը մաքրուի եղեր :

Պլինիոս կը պատմէ թէ ինքը աչ-
քով տեսեր է, որ մեծ հարկիքէ մը
ետքը սեղանի փռոցները՝ որ ամիան-
տէ շինած էին՝ աղտոտած ըլլալով
կրակի մէջ ձգեցին, և ջրով լուա-
ցուած կտաւէն աղէկ մաքրուեցաւ
կ'ըսէ : Ինքը դարձեալ կը պատմէ թէ
աս նիւթս աւելի թագաւորներուն
յուզարկաւորութեան ժամանակը կը
գործածեն եղեր. վասն զի կ'ըսէ թէ
անով անկողիններ ու սաւաններ կը
շինէին, և թագաւորներուն դիակը
մէջը պըլլած կը դնէին խարուկին վը-
րայ այրելու համար. որպէս զի անոնց

1 Այնպէս բառը՝ որ ամէն եւրոպացի ազգերը
կը գործածեն, յունական է (Αμίαντος) որ կը
նշանակէ անարատ, կրակի մէջ անարատ մնալուն
համար. մեր նախնիք ալ սուրբ թարգմանած են
սրբոյն Բարսղի մէջ, ուր կ'ըսէ. «Է բնութիւն
մարմնոյ՝ զոր կոչեն Անարատ, որ 'ի բոց անկեալ
կալով կայծանալ թուի. արտաքս առեալ 'ի հը-
րոյն՝ որպէս ջրով փայլեալ՝ մաքրագոյն լինի ».
Ճառ յը. պոհ : Բայց մինք ընդհանուր գործա-
ծուած ուսումնական բառը պահելու գեղեցիկ արհեստ
դրինք. եւրոպացիք կ'ըսեն նաև սուրբ : Գղ. A-
miante կամ Asbeste.

մարմնոյն մոխիրը խարուկին փայտե-
րուն մոխիրին հետ չխառնուի, հապա
զատ պահուի: Ինչուան հիմա ալ մեծ
(Թ)աթարստանի իշխաններուն մար-
միրը աս կերպով կ'այրեն կ'ըսեն:

Սեր ատեններն ալ ոմանք ետեւ
ընկան ամիանտը մանելու, և ինչուան
զգեստներ ալ շինեցին անկէ. բայց
որովհետեւ պարզ ամիանտին թելը
այնչափ չկրցան կակըղցընել որ կարե-
նայ կտաւի պէս գործուիլ, աս գիւ-
տը հնարեցին որ ամիանտին հետ քիչ
մը բամբակ վուշ կը խառնէին, ետքը
անոնցմով գործուած կտաւները կրա-
կի մէջ ձգելով՝ վուշը բամբակը կ'այ-
րէին, ու պարզ ամիանտէ կտաւը կը
մնար: (Թ)է որ գործուելու յարմար
ամիանտը գտնէին՝ թերեւս աս հնարքն
ալ պէտք չէր ըլլար:

Միանտը շատ տեսակ է, ինչպէս
կահուղ ամիանտ, կարծր ամիանտ, և
խոյրակ ամիանտ: Ատաւ շինելու հա-
մար ամենէն յարմարը առջի տեսակն
է. և որչափ որ թելերը կակուղ ու
երկայն ըլլան՝ մանելն ալ այնչափ
դիւրին կ'ըլլայ: Տասը տարիի չափ
առաջ Փերփենթի անունով իտալա-
ցի խաթուն մը աս տեսակ ամիանտէ
խիստ աղէկ ու բարակ կտաւներ՝
թղթեր ու ինչուան աղուոր հիւսուած
ժապակէններ կը շինէր: Այն խա-
թունը իր ձեռքովը շինած ամիանտէ
թղթովը գիրք մը տպել տուաւ, և
Պաղղիայի ուսմանց և արուեստից
ձեմարանին ընծայ խրկեց: Իրեն գը-
տած հնարքն աս է:

Սակնքոյ ըսուած ձորէն ելած կա-
կուղ ու դիւրատաշ քարը կ'առնէր,
և ան քարին մէջ եղած ողորկ, կա-
կուղ ու դեղնագոյն կանաչ ամիանտը
մէջէն զատելով, (որ բուն քարին հետ
կպած չըլլալուն համար՝ դիւրաւ կը
բաժնուի,) ամբողջ զանգուած մը
կ'ընէր, թակով կը ծեծէր, ու թելերը
մէկմէկէ դիւրաւ կը բաժնէր:

Միանտը մանելէն առաջ պէտք է
հարկ ջրով լուան ալ՝ որ հետը խառ-
նուած հողերն ու օտար նիւթերը եւ

լեն ու մաքրուի: Արբոր բաւական
կը չորնայ, կտոր կտոր բաժնելով սան-
տրելու ու թեթեւ կերպով մը ձեռքի
մէջ շփելու է, և երկու ծայրերէն
բռնելով թել թել քաշելու է. քաշե-
լու ատեն քանի որ քրքրին՝ նոյն ա-
միանտի կտորին հինկին ու թին տաս-
նին և ինչուան տասուրեքին եր-
կայնութեամբը ձերմակ ու բարակ
թելեր կ'ելեն:

Ինչուան հիմա բնապատումները
չէին յիշած ամիանտին թելերուն բա-
րակութիւնը. և ո՞վ կրնար մակաբե-
րել թէ ան հաստ թելերուն մէջէն
ելեն այնպիսի բարակ, ձերմակ ու
երկայն թելեր՝ որ ամէն բանի կարե-
նան գործածուիլ. ինչպէս մետաք-
սին թելերը շերամին խողակին վրայ
կծիկի պէս պըլլուած կ'ըլլան, ասանկ
ալ ամիանտին բարակ թելերը հաս-
տերուն վրայ պըլլուած են:

(Թ)ելերը հանելէն ետքը պէտք է
զանոնք սանտրել. իսկ սանտրը իրեք
կարգ կարի ասեղներով շինուած պի-
տի ըլլայ. թելերը երկայն՝ ձկուն և
խիստ բարակ ըլլալուն՝ վուշի ու մե-
տաքսի պէս դիւրաւ կը սանտրուին ու
կը բացուին. աս կերպով մանուած
ամիանտէն ամէն տեսակ բան կրնայ
շինուիլ: Ինչացած կտորուանքն ալ
երբոր բաւական երկայնութիւն ու-
նին՝ կրնան բանի գալ, առջիննե-
րուն պէս կոկելով, ինչպէս նաև խիստ
հաստ թելերն ալ. բայց աս վերջին-
ները աւելի ամիանտէ թուղթ շինե-
լու համար կը գործածուին, և աս
բանիս համար զանոնք աղէկ մը կը
գզեն:

Միանտէ թղթերը դիմացկուն ը-
նելու համար՝ ջրով հալած սոսինձ
կամ խէժ կը գործածեն. և աս լուծ-
մունքին մէջ սպունգ մը թաթխելով
ամէն մէկ թերթին վրայ կամացուկ մը
կը քսեն, ինչպէս թղթերը այլևայլ
գունով ներկելու ատեն կ'ընեն: Արբ-
որ թերթերը կը չորնան, վրանին
ծանր գլան մը կը պտըտցընեն որ կը-
ւրնձմրտած տեղուանքը շտկին:

Ի՞նչ կերպով շինուած թուղթը թէ գրելու աղէկ կուգայ և թէ սպելու . և թէ որ գրելու ատեն մանկանեզով ու երկրթի ծծումբուտով բաղադրած թանաք գործածես, կրակի մէջ ալ ձգես նէ՛ գրերը չեն փճանար :

Իմիանտէ թղթերը խիստ աղէկ են երևելի ձեռագիրները կրակէ պահելու համար : Սաժ անունով գաղղիացին կ'ըսէ թէ Չինացիք ինչուան 6 մեթր երկայնք ունեցող թղթեր և լայն մարով կերպասներ կը շինեն ամիանտէն :

Իմիանտէ կը շինուին նաև անայրելի պատրոյգներ՝, որ ան ատեն ոչ փոխելու կարստութիւն կ'ըլլայ, ոչ ալ քիթը կտրելու . միայն երբոր եղին աղտը վրանին սաստիկ թանձրանայ՝ պէտք է կրակի մէջ ձգել որ մաքրուին :

Շատ տեղուանք ամիանտը ուրիշ շատ բաներու ալ կը գործածեն . որովհետև հասարակ կրակով չայլայլիր, և միայն խիստ սաստիկ կրակով ապակի կը դառնայ, անոր համար շարժական փուռեր, թոնիրներ և կրակարաններ ալ կը շինեն անկէ :

Ի՞նչ բանիս համար նախ ամիանտը կը փշրեն, ետքը կպչուն խժային հիւթով մը շաղուելով՝ կաղպարներու մէջ կը թափեն . աս տեսակ անօթներուն աղէկութիւնն աս է որ թէ ամուր են և թէ թեթև . գոյներնին առաջ մոխրագոյն է ու քիչ մը կարմրի կը զարնէ, բայց կրակով կը փոխուի ու կը ձերմըկի :

Վորսիքա կղզիին բրուտները պրտուկներ՝ պնակներ շինելու շաղախին մէջ ամիանտ ալ կը խառնեն, որով ամանները թեթև կ'ըլլան, և մէկմէկու զարնուին, կամ կրակի մէջ դրուին նէ, շուտով չեն կոտորիր :

Իմիանտը բնութեան մէջ շատ կը գտնուի . խիստ առատ գտնուած տեղերը ասոնք են .

Սաւոյայի Թարանթէզ ըսուած

գաւառը . աս տեղի ամիանտը կակուղ տեսակէն է, և թեւերը ուրիշ տեղ գտնուածներէն աւելի երկայն ու մետաքսի նման կ'ըլլան : Վորսիքայիններն ալ նոյն տեսակէն են . թէպէտ և վերինին աղուորութիւնը չունին, բայց խիստ առատ են : Պիրենեան լեռներուն մէջ՝ Պարէժի մօտերն ալ շատ կը գտնուի՝ միքայով լցուած ժայռերու ձեղքերուն մէջ : Ար գտնուին նաև Կաթարստան, Ստորին Նահանգները, Եգիպտոս, Բրկադիա, Լանկլեսի կղզին, Ալովտիա, Վաղղիայի Սոնթոպան գաւառը և Սիպերիա :

Տ Ն Տ Ե Ս Ա Կ Ա Ն Գ Ի Տ Ո Ի Թ Ի Ի Ն

ԱՌՈՒԵՍ

Սեղբաճճ :

() Ը Ա Գ Ի Ս առջի տարուանը մէջ չորս յօդուածով համառօտեցինք մեղու պահելու վրայ եղած գլխաւոր գիտելիքները, ետքի յօդուածին վերջերն ալ համառօտ մը յիշեցինք մեղը մոմէն զատելուն ու մաքրելուն կերպը . հիմա հոս քիչ մը աւելի ընդարձակ տեղեկութիւն տանք աս վերջի գործողութիւններուն վրայ . ուրիշ յօդուածով մ'ալ կը դնենք մեղրամոմէ ճրագ շինելուն կերպը :

Փեթակին մէջի մեղուններուն շինած մաղերը երկու տեսակ նիւթէ են, մէյմը կարծր մասունքը՝ որ է մոմը, որուն մէջ շինուած են բջիջները կամ ծակտիքը, մէյմըն ալ ան ծակերուն մէջ լեցուած մեղը՝ որ մեղունները իրենց պաշարին համար կը ժողվեն : Ի՞նչ մաղերը փեթակէն դուրս հանելէն ետքը աս երկու տեսակ նիւթերը, այսինքն մոմն ու մեղըր մէկմէկէ զատելու համար՝ մաղերը բարակ բարակ կտրտէ և ուռենիի ձիւ-